

Σ

τον Παλιό Άγιο Αθανάσιο συναντάς ένα σουρεαλισμό, που μοιάζει να εκφράζει όλο το δυναμισμό του ορεινού τουρισμού αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα. Εδώ θα γευτείς μοσάρι Βανγκκού (γιαπωνέζικη, φημισμένη παγκοσμίως ράτσα). Εδώ θα μείνεις σε σουίτα γαλλικής φινέτσας. Εδώ όμως θα καταστρέψεις όλα τα παπούτσια σου πατώντας στις λάσπες του χωριού (άσφαλτος ούτε για δείγμα, κάτι κακοποιημένα πλακόστρωτα μόνο!). Εδώ θα εκλιπαρήσεις για μια θέση σε ταβέρνα το Σάββατο το βράδυ, όταν η καλή κοινωνία της Θεσσαλονίκης δίνει απαξίωση το «παρών». Εδώ θα βλαστημήσεις για να παρκάρεις την Κυριακή το πρωί (Καλέ, πού βρισκόμαστε; Μα φυσικά στην Αράχοβα του Βορρά...). Κυρίες και κύριοι, καλώς ήρθατε στον Παλιό Άγιο Αθανάσιο.

ΠΟΣΟ ΠΑΛΙΟΣ;

Η πρόσφατη ιστορία του είναι πραγματικά μοναδική και εν πολλοίς εξηγεί και την τουριστική του ανάπτυξη. Στα μέσα της δεκαετίας του '80 οι κάτοικοι εγκατέλειψαν το χωριό και δημιούργησαν τον Νέο Άγιο Αθανάσιο λίγα χιλιόμετρα πιο κάτω, στην πεδιάδα. Μεταξύ άλλων, είχαν απηυδιστεί με το χιόνι – δρόμος δεν υπήρχε και το χωριό μπορούσε να αποικιστεί ακόμη και αλόκληρες εβδομάδες. Από χιόνι το Καϊμάκτσαλαν άλλο τίποτα, αυτό εξάλλου σημαίνει και το όνομά του στα τούρκικα: καιμάκ τσαλάν, ο κλέφτης της κρέμας, του χιονιού δηλαδή. Ακόμα κι όταν τα γύρω βουνά μένουν «ξερά», ο Βόρας (η ελληνική ονομασία για το Καϊμάκτσαλαν) μοιάζει με μαγική χιονού – σαν να το κλέβει απ' τους γείτονές του. Ό,τι όμως είναι μειονέκτημα για την καθημερινότητα ενός χωριού, μπορεί να αποτελέσει ασύγκριτο πλεονέκτημα για τον ορεινό τουρισμό. Στις αρχές της δεκαετίας του '90 φτιάχτηκε το χιονοδρομικό κέντρο. Τότε άνοιξε επιτέλους και ο δρόμος. Οι πρώτοι εκδρομείς φάνηκαν στον ορίζοντα και οι κάτοικοι του χωριού άρχισαν να αντιλαμβάνονται τις προοπτικές του εγκαταλειμμένου τους οικισμού, ο οποίος στο μεταξύ είχε ανακηρυχθεί παραδοσιακός.

Στόμα με στόμα τα νέα για το καινούργιο σούπερ χιονοδρομικό και το μικρό πέτρινο χωριό διαδόθηκαν στη Θεσσαλονίκη. Ήταν τα χρόνια του «άγριου» τουρισμού. Τα δωμάτια ήταν λίγα, οι τιμές ανέβηκαν κατακόρυφα. «Ακόμη κι αν είκες κρήνη, αν δεν έφτανες την ώρα που είκες πει, έδιναν το δωμάτιό σου αλλού», μας είπε ένας εστιάτορας από την περιοχή της Έδεσσας που ξέρει καλά τα εδώ τουριστικά πράγματα. Κι όμως ο κόσμος συνέχιζε να έρχεται όλο και περισσότερο διατεθειμένος να πληρώσει και να διασκεδάσει. Κι αυτό οι επιχειρηματίες της περιοχής το κατάλαβαν. Άρχισαν να κάνουν κλιβότες επενδύσεις. Ο Παλιός Άγιος Αθανάσιος είναι το χωριό με τη μεγαλύτερη αναλογία δωματίων προς τζακούζι! Μπονίεις μέσα σε έναν απλό ξενώνα, που διαθέτει απλά (και ίσως στενάχωρα δωμάτια), αλλά το μπάνιο κατά πάσα πιθανότητα θα είναι εξοπλισμένο με στήλη υδρομασάζ. Η «Καλύβα» στον κεντρικό δρόμο είναι μια από τις πιο παλιές

Ο ΠΑΛΑΙΟΣ ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΟΡΕΙΝΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ. ΕΔΩ, ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΠΟΥΔΗ-
ΠΟΤΕ ΑΛΛΟΥ, ΘΕΛΕΙ ΓΝΩΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΥΤΕΙΣ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ...

Οι θερμοί καταρράκτες
στο Πόζαρ δημιουργούν
ένα από τα πιο όμορφα
φυσικά σκηνικά στην Ελλάδα.

Αριστερά
Το lounge
του καινούργιου
«Sapin Chalet».
Δεξιά
Τα κανό περιμέ-
νουν στη λίμνη
Ζόζαρη.
Το κεντρικό
οσκάκι στον
Παλιό Άγιο
Αθανάσιο.

και ανομαστές ταβέρνες του χωριού (σκέφτομαι, ενώ γράφω, αυτό το μελιγμένο ποδαράκι αρνιού στο φούρνο και μου τρέκουν τα σάλια...). Το 2000 έκανε ανακάλυψη «Ήμουν ο πρώτος που έφερα διακοσμητή από τη Θεσσαλονίκη», μας είπε με περηφάνια ο ιδιοκτήτης της Γιώργος Ταρσούνας. Και τι μπορεί να κάνει ένας διακοσμητής σε μια ταβέρνα... βουνού; Θα σας πούμε: να διαμορφώσει μια σάλα ρουστίκ σε έναν ζεστό χώρο, με μικρές, μελετημένες πινελιές πολυτέλειας. Αυτό είναι το πνεύμα του Παλαιού Αγίου Αθανασίου.

Εντωμεταξύ, το χωριό «φουσκώνει», κάθε χρόνο, με νέες ξενοδοχειακές μονάδες. Σήμερα έχει δυναμικότητα 1.700 κληνών – χωρίς να υπολογίζονται οι εξοχικές κατοικίες. Αυτό σημαί-